

[Arkiv for Dansk Litteratur - ascii-version af værk. NB: teksten er autogenereret uden korrektur !!]

KIRKEN OG SKOLEN. Trykt i Nordisk Kirke-Tidende 1837. Nr. 48.

Kirkens kifter aldrig Grund,
Tusker ei og bytter,
Men sig selv i allen Stund
Med sin Armod hytter,
Med sin Tro og med sin Pagt,
Med sin Grundvold eengang lagt:
Ordet af vor Herre!

Verden elsker altid Nyt,
Kiedes ved det Gamle,
Kalder derfor aabenlydt
Kirkens Mundheld vamlé!
Det er Verdens egen Sag,
Lad kun os til Herrens Dag
Holde paa det Gamle!

Naar da op i Rosen-Sky
Vi til Herren stige,
Da skal Alting sig fornye
I Gud-Faders Rige,
Men for os til Domme-Dag
Kirke-Bytte er Bedrag,
Nyt kun gamle Synder!

Ei med Skolener det saa,
Der er Alt i Giære,
Det kan Verden ei forstaae,
Dog det maa saa være,
Kirkenmaa, paa Troen bygt,
Hvile paa sin Grundvold tiygt,
Haabet gaaer i Skole!

Haabet synke maa i Grav,
Naar det ei kan stige,
Kun med Daad Man Borgerskab
Vinder i Guds Rige,
Før vi naae til Lysets Hjem,
Den kunlever, som gaaer frem,
Rækker efter Kronen!

Kirken i en Hast forgaaer,
Naar den Fod vil Jytte,
Skolen, naar den stille staaer,
Er kun til Unytte,
Kirkenskal med Jorden slaae,
Skolenskal med Solen gaae,
Rigetat oplyse!

Gjordes Skolen nagelfast
I de sidste Dage,
Følgen var kun, i en Hast
Alting gik tilbage;
Stille kan ei Livet staae,
Vil dermed ei Lyset gaae,
Stavres kun i Mørke!

Derfor, bort med alle Baand
I vor Kirke-Skole,
Der ei knyttes af den Haand
Som kan styre Sole!
SammeHerre, TroogDaab,
SammeHerlighedens Haab,
Alting frit for Resten!

Ordet friti hver en Mund,
Som den tør forsvare,

Naar kun ei fra Kirkens Grund
Viges aabenbare!
Øret frit paa samme Grund
Vende sig fra Mund til Mund,
Hvor det bedst kan høre!

Bogen frii hver Mands Haand,
Som den vil oplade,
Aldrig sig den Hellig-Aand
Binde kan til Blade,
Ingen Sjæl forlove maa
Aanden bedre at forstaae
End den sidste Pave!

Livet fritfor Kirke-Tugt,
Som ei er i Ordet,
Kun at Skik der holdes smukt,
Som vedKonge-Bordet:
Blive borte hvem der vil!
Nærme sig kun ei dertil
Hvo sinNæstesmitter!

Da vi først iAandensFavn,
Paa naturligMaade
Voxe kan iHerrens Navn,
I Hans Lys og Naade;
Hvor dasanderTroogDaab,
Fugl der bliver af vortHaab,
FrugtafKiærligheden!

Hvo ei deler Tro med os,
Lad med Fred ham fare!
Vil han lyve da paa Trods,
Det maa han forsvare!
Løgnerfalskat bygge paa,
Det kan hver en Sjæl forstaae,
Sandhed skuffer Ingen!

I vor Herres Jesu Navn
Derfor vil vi bede,
Ham til Ære, os til Gavn,
Gud, om Kirken frede!
Løse alle Sogne-Baand,
Som ei af den Hellig-Aand
Knyttedes i Ordet!